

Herdabrev 29.12.2024

vid jubelårets invigningsmessa

Kära systrar och bröder i Kristus,

Idag, på den heliga familjens högtidsdag, firar vi inledningen av kyrkans jubelår i vårt stift. Under det kommande året 2025 minns vi också det som skedde för 1700 år sedan vid kyrkomötet i Nicaea, där den kristna tron stärktes genom ett kraftfullt försvar av Kristi mysterium: han är sann Gud och sann människa. Den liturgi vi nyss hört kallar oss att begrunda en väsentlig aspekt av detta mysterium: det är Jesus själv, Gud som blev människa, som valde att födas och leva i en familj. Denna sanning lyser särskilt klart för oss idag, i en tid då vi mer än någonsin behöver familjer och äktenskap trogna Kristus, generösa och öppna för livet, redo att ta emot barnens gåva.

Budskapet från kyrkomötet i Nicaea

Kyrkomötet i Nicaea år 325 klaggjorde avgörande vår tro på Jesu gudom. Där bekräftades att Sonen är "av samma väsen som Fadern," vilket innebär att han har samma gudomliga natur. Detta är inte bara en avlägsen teologisk sanning utan har mycket konkreta konsekvenser för våra liv.

När vi bekänner att Jesus är Gud, tillber vi honom, lovsjunger och tackar honom, ber om förlåtelse, ber till honom och tar emot hans sakramental nåd. Han är vår Herre och Frälsare, till vilken vi vänder oss när vi behöver tröst och styrka, eftersom han är allsmäktig och allt gott kommer från honom.

Samtidigt tror vi att Jesus också är människa, och som människa är han ett föredöme för oss att följa i vardagen och någon att identifiera oss med. Som människa ger han oss en djup tillit: han vet hur svårt ett människoliv kan vara. Han har upplevt orättvisa, lidande och mänskliga utmaningar. Hans mänsklighet gör honom nära oss, någon som verkligen förstår oss eftersom han har levt på samma sätt som vi.

Familjens helighet och värde

Jesus, som är sann Gud, valde att dela vår mänsklighet fullt ut, utan synd. Som vi hörde i Lukas evangelium levde Jesus som barn i Nasaret tillsammans med sina föräldrar, var lydig mot dem och växte i vishet, ålder och nåd inför Gud och människor (Luk 2:51-52). Gud förblev inte avlägsen i sin gudomliga storhet utan ville bli en av oss, leva i en familj, erfara vardagens liv, tjänande av andra, studier, arbete och mänskliga relationer.

Detta budskap är särskilt viktigt för våra familjer. Jesus visar oss att vägen till helighet inte bara är för dem som drar sig tillbaka från världen, utan den kan levas mitt i familjelivet, i vardagens enkelhet. Den helige Paulus uppmanar oss i Kolosserbrevet att i våra familjer klä oss i "innerlig medkänsla, godhet, ödmjukhet, mildhet och tålmod" (Kol 3:12). Detta är inte bara moraliska regler, utan en kallelse att förverkliga Guds kärlek i våra familjer, för det var i en familj som Jesus själv ville vara och helga dem.

I dagens första läsning ur Syraks bok påminns vi om den respekt som våra föräldrar förtjänar, särskilt när de blivit gamla. Detta understryker familjens betydelse som en plats för ömsesidig omsorg, respekt och ovillkorlig kärlek. I en värld som ibland förringar uppoffringar och undviker engagemang är den kristna familjen kallad att vara ett levande vittnesbörd om trohet och generositet.

Barn – ett hopp och en välsignelse för samhället

Kära kristna! Vi behöver fler trogna äktenskap, fler fäder och mödrar som inte är rädda för att ta emot barnens gåva. Vi behöver fler barn i våra familjer, för de stärker banden mellan makar och syskon. Även vårt finska samhälle behöver fler barn, som en dag kommer att bygga detta land och bära dess ansvar – också ekonomiskt och som arbetskraft.

I dagens psalm sägs det: "Din hustru är som en fruktsam vinstock inne i ditt hus, dina barn som olivskott runt ditt bord" (Ps 128:3). Denna bild av familjens fruktsamhet är en välsignelse för den som fruktar Herren och vandrar på hans vägar. Barn är Guds välsignelse för hela samhället. Påve Franciskus uppmanar oss att vara generösa och öppna för livet. Vid ett tal i Rom i maj i år (10.5.2024) sade han: "Födelseantalet är den första indikatorn på en nations hopp. Utan barn och unga förlorar en nation sin passion för framtiden. Ta emot barn, många barn."

Det finns äkta makar som, trots sina önsknings, inte kan få barn. Till er vill jag säga att jag är nära er med kärlek och stöd. Denna situation kan uppmuntra er att älska varandra ännu mer och att finna andra aspekter av föräldraskap, till exempel genom adoption, eller att visa större beredskap att tjäna dem som behöver hjälp.

Det jubelår som börjar idag är en möjlighet att förnya vårt engagemang för Kristus och för våra egna familjer. Vår helighet är inte skild från vårt dagliga liv. Precis som Jesus växte upp i en familj, är också vi kallade att växa i helighet genom vårt familjeliv, vårt arbete, våra studier och vår tjänst till varandra. Varje familj är kallad att vara en liten "husförsamling" där Kristi kärlek blir närvarande och där barnen kan växa i tron.

Jubelåret – en hoppets pilgrimsfärd

Påve Franciskus kallar oss under detta jubelår att vandra hoppets väg. Hoppet är inte bara en förväntan om en bättre framtid, utan en tillit till Guds kärlek och närvaro i våra liv, oavsett vilka utmaningar vi möter. Vi kristna är "hoppets pilgrimer."

Jubelåret är framför allt en kallelse till omvändelse och andlig förnyelse. Denna process är som en pilgrimsfärd – en vandring till Rom och andra heliga platser som ett tecken på tro, hopp och kärlek. När vi går in genom kyrkans dörr inbjuds vi att stanna upp och reflektera över våra liv och vår relation både till Gud och till andra människor, särskilt genom försoningens sakrament, bikten. Påven uppmuntrar oss att leva i solidaritet och att hjälpa de fattiga och utsatta som ett tecken på kristen kärlek. Den helige fadern betonar också vikten av fred, omsorg om skapelsen och dialog. På detta sätt kan jubelåret bli en tid av nåd och förnyelse för hela mänskligheten.

Kanske kan vår omvändelse framför allt visa sig i att vi lär oss vara mer generösa och hjärtliga, först gentemot Gud och genom detta också mot våra medmänniskor. Denna förändring kan börja med

små handlingar av kärlek och omsorg i våra familjer och närmaste kretsar. När vi öppnar våra hjärtan för Guds kärlek, ger det oss styrka och mod att leva ut nåd och medkänsla gentemot alla omkring oss.

Låt detta högtids- och jubelår föra oss djupare in i Kristi mysterium, han som är sann Gud och sann människa. Jesus, som ville leva i en familj, må inspirera oss att leva generöst och kärleksfullt, öppna för livet och Guds vilja. Låt oss be för trogna äktenskap, enade familjer och barnens gåva, barn som skänker så mycket glädje till våra hem och församlingar. Må Jungfru Maria och den helige Josef, Jesu föräldrar, be för oss och hjälpa oss att leva som glada kristna familjer, med Jesus mitt ibland oss och som hans kärleksvittnen i världen. Amen.

+ Raimo Goyarrola
Biskop av Helsingfors